

§ 28.

Bez výjimky třeba přijati nemocné dodané ústavu z veřejných ohledů úřady státními; v těchto případech se nemocní přijímají i tehdy, schází-li některý z uvedených přijímacích dokladů; předávající úřad musí se však postarati, aby scházející doklady co nejrychleji dodány byly.

U nemocných dodaných z vyšetřovací neb trestní vazby budiž předložen opis soudního dobrozdání, na jehož základě o přijetí do ústavu se žádá.

Ve velmi nutných případech může přijat býti obecně nebezpečný nemocný na základě pouhého lékařského vysvědčení a nutno ostatní doklady v nejkratší době zaopatřiti.

O přijetí všech ostatních pacientů rozhoduje ředitelství dle direktiv stanov a předpisů úřadu, jenž jest ústavu nadřízen. Zdráhá-li se ředitelství přijati nemocného, jest přípustno odvolání na zemský výbor.

Pouzí epileptikové, pouzí idioti a kretini nehodí se ku přijetí do ústavu. V případech, kde jedná se o přijetí nemocných nevyléčitelných a nikoliv obecně nebezpečných, třeba podati žádost na zemský výbor, který pak o přijetí rozhodne.

§ 29.

Rozsah přijímacího okresu ústavu ustanoví zemský výbor.

Nemocní z přijímacích okresů jiných moravských zemských ústavů pro choromyslné mohou přijímání býti pouze výjimečně a se svolením zemského výboru, které má si strana předem zjednati.

Nemocné z jiných rakouských zemí aneb cizozemská, dodané výjimečně úřady bezpečnostními, třeba co nejdříve vrátiti do jich domova a prozatím je ošetrovati dle poslední třídy na útraty jich domoviny, pokud nebylo také pro toto mezidobí jiné ošetřování požadováno a zajištěno.

Doprava do ústavu. Dopravní útraty.

§ 30.

O dopravu nemocného do ústavu pečovati jest těm, kteří o jeho přijetí žádali aneb k němu podnět dali. Nemocní mají do ústavu doprovázeni býti spolehlivými, s rodinnými poměry a se stavem choroby nemocných pokud možno seznámenými průvodci, aby tito mohli lékařům ústavu podati řádné vysvětlení.

O úhradě dopravních výloh platí všeobecná, pro veřejné nemocnice a ústavy pro choromyslné stávající zákonná ustanovení.